

245

U-50

Or. 70. aa. q. Ամ. ԵՀ
ՏԱՂԱՐԱՆ

Հարածիւսեցեալ ի Ամեօնէ Արքղան
Կթղելուն ալ Հայոց յայլեալ ժմնկա:
Որյ և հրամանաւն տպեց Է էր իլուստ
ցնցուղ Աթուն Առորը Էջմիածին:
Ի ապարանի սբյն գրեդարի լուսաւորչեն
մերոյ:

Ի թունը փրկչին,

և 'ի մերում թունը.

Աչէ:

Ամր:

Ա երանին տպեց ի Հայոց ետուն Տ
Դուկասու Արքաղան կամ ու զիկոսիր
Ի Առաջնորդութենոր ջաղաքու Տ
Յակոբ Առք Եղիսկոպոսին:

Ի թունը փրկչին

և 'ի մերում թունը

1791 Տ

1240 :

Ի առաջնորդութենոր յատին
Ի Տպարանի Տը Յարութի Հմաւակեն
Հերացեց այ:

1791

55-UR

(2954-68)

470-2000

Տաշ ՚ի որ յանուան ՚ի՞ ՚ի որ ՚ի որ
հւոյ Անոմենիւ սասացիւ ու ուն Անկօնէ
որբուան Կանուալիոնէ :

(Ա)

Յորհուրգ մեծ յայտնեցաւ այսօր
յաշխարհի և ու ըսփուի Երկնի
և Երկիրի : զի անն բարձանց յերկիր
խոնքի ։ 'ի ինդիր և յայց իւրոյն պատկեր
ըի : որ աչա ՚ի կուսէս այսօր ծնանի ։ և
՚ի յօրօրոց եղեալ օրօրի : վոյ Երգես
յութք, օր, օր, օր, օր ։ իմ ան որդւոյս,
օր, օր, օր : օր, օր :

Որ յերկինը յաթու անմասոյց բարկի ։
այսօր ՚ի մշտուր անբանից գընի : որ չնորմէ
ըզ պիտոյս բոլոր աշխարհի ահա խմբ ըս-
տեանց կոմժին կարօտի : որ ահա ՚ի յայրի ։
ննջէ սական մի զի բարձցե և դ քոջոն մե-
ղացն և այսի : վոյ Երդ Եսցութք օր, օր, օր
Անետիս քեզ զադամ և մայր մեր և այս
և հայ

Ա Համարն ծննդոց մերոց տառմահօս ։ զի
փոքրիկ մանուկս իմ զոր այսօր ծընայ ։ 'ի
յարուցնել լ լ լ մեռեալսոդ գայ ։ որ
ահա ՚ի գիրկօ իմ խանձարրօք պատի ։ զի
լուծցէ լ լ կառպ մեղացն ևսի ։ ուստի ինձ
ձայնակցեալ երդեցէք օր օր ։ իմ ան
որդւոյս մեղմաբար օր օր ։

Կողմէն Տառ առ առութէ Աճ-էլնն ։ (Բ)

Ա իրեղի մայր իմոյ փրկէնն ։ մարիամ Ռը
կոյս ։ մարիամ Ռը կոյս ։ միայնակ յոյս իմոյ
անձին տիրամայր ։ զի բայց ՚ի քէն յայլ
տառեքէ ծոր չունիմ ծոր ։

՚Ի յոտրս քո անկեալ ողբառմ ։ մարիամ ՚։
ը դ ցաւս անձին իմոյ բանօտմարտամայր ։
Մոլորց ցոյց զիս թշնամին ։ մարիամ ՚։
՚ի շահնէք քոյց միանին տիրամայր զի ՚։
Եարկ ՚ի մ. զըս զանազան ։ մարիամ ՚։
օրուոր զիս յոյժ թշնառակին տիրամայր ։
Օտարացայ ՚ի քէն սէք իմ մարիամ ՚։

յարե

յարեցայ առ թշնամին իմ տիրամայր ՚։
Նմա եղէ կամաւ ծառայ ։ մարիամ ՚։
որ կորստեան իմոյ ջանայ տիրամայր ՚։
իսկ արդ այժմ զինչ արտրից ։ մարիամ ՚։
թէ ոչ առ մայրը գ իմնց ցեց տիրամայր ՚։
ի յոյս ամէն վշուցելոց ։ մարիամ Ռը կայս
մորիամ Ռը կոյս ։ արաւ և գեղ իմնց ցաւոց
տիրամայր ։ զի քաց ՚ի քէն յայլ ու ստեքէ ՚։
՚Առնէն առ ամէնաբերէն թէ ։ ստեգէալ ՚։
հիշանդուռ թիւնն ։

(Գ)

Ա եր անուն յթ սիրելի ։ սիրահարեալգ
՚ի հոգիս ահազ զոր սիրելի դու յոյժ հիւնն
զացեալ մեռանի ։ (էրնէ) ահա զոր սիր ՚։
՚Ի սէք ունայն երեք պիտի ։ յիջանելին իմ
՚ի սիրոյդ ։ լուսուհեցոյց աւաղակաց ։ յորոց
չորսի անխնայ ։ (էրնէ) ։ պատահէ ՚։
Մերկացուցին զիս ՚ի բարեաց ։ և բեւ ը
չորեօք խոցեցին ։ յամի վիրահորեայ ։ ոչ
մեռեալ լինեցին ։ էրնէ ։ յամենայնի զի ՚։
կղեալ ահա ողըմն լը ։ անկեալ յերինը
կիսաւ

կիսամահ։ անօդնական և անգարման, կամ
'ի յետին դառնութեան : էլունք : անօդ" :
Օրինականքն և առաջենքն, ոչ ինչ օգնել
կարողին : զի և ինքեանք գոյոց տկար :
ու զ կարողեդ կրօտին : էլունք : զի և ինքե" :
Վաղելիդ իմ սամարտին, իմ մրայնակ յըս
և ճարարարա առափ ողօրմութիւն, որ փ
այնդես բարերար : էլունք : արա" :
Խոկ թէ և դու զանց արասցես, միւմ
մընացից եղելիս . և մանաւանդ թէ
հաստինի, թէ ողօրմուն անունիս էլունք և" :
Էջ' ի խնդեր կորուսեւոյս . քանզի գին
եմ արեան քոյ, առազցացն և գարմանեա՛,
զի տաց ըդ փառ ս անունան քըյ : էլունք : առ" :
Վաղե՛ սս է էջմանէն սսայեւուլ' է հետուոտ

վաշէ : (Դ)

Աստարանջատ վայրէս ահա՝ առլնծայեմ
քեզ ողջոյն . իմ աննըման և անարատ սիրա
սընունդ . սիրելույդ սիրելույդ : շընորհաւ
ծնի ծնողեդ իմոյ՝ ածակերտ մը տեղույդ .
յորմէ հայցեմ հեծեծանօք, զիս մի՛ մերժեր
'ի սիր

'ի սիրոյդ" ի գլույդ : զի գուեսմայց գոյ
քովագութ՝ սարսուցելոյ որդւոյս քոյ
որդւոյս քըյ :

Սէր ծնողեդ ոչ թողու զիս հանգչել,
երեք յիրահէի . յորմէ հետէ բաժանն ցայ
արտասուս ոչ դադարի դա" : ու ըս իշեմ
զինչ և առնեմ' ըզ քեզ ունիմ' ի մըրտի.
ընկալ առ քեզ զիս վերստին, զիսորմացէլ
որդիս քո որ" : ընկալ մայր իմ' ի գերկսքո,

մի՛ մերժեր զիս ի սիրոյ է գլույդ:
Ինձ սե լինիցեր ժմիւն այն՝ յորում' ի ծոց
ոյդ ելի . և խաւարին խորհուրդն այն, որ
արար զիս խղճալի խղճա" : ըզ լու սանոյցելը
օրլն այն՝ յորում ես ըզ քեզ թողի . ընկալ
մայր իմ զիս վերստին, ըզ սարսուցեալ

որդիս քո որ" :

Մաշեցին ահա զոսկերս իմ՛ բաղձանք և
սէր տաճարիդ . քաղեաց զհոգիս և ըզ
կւանս իմ, կարօտութիւն ծընողեդ ծնո՛:
Ճի թէ որքան քաղցր իցէ լեալ վայրելեն
լքել զմայլելիդ . ընկալ մայր իմ զիս վե" :

Եջմի

Էջմիածն քաղցրիկ աճուն ըշտեմարած
շընորհաց զորս յորդօրէն գերափայլես բ
ի միտո քընոց զանակաց զա՞ր ծհ աւաղ
ինձ որ Ես միտայ գեկիմ' ի քոց նրախճանաց +
ընկալ ով ոք Եմ էջմիածին " :

Օ՛շէ իցեր անդամ մի ևո՞ ըզ ցանկա-
լիդ տեսանել զ զբ տեղեդ և զմաքութ
հողդ գետանամաւալ համբուրել համ" :
այսուժեաւ ոչ էր ինձ հող թէ լինիցեը
մեռանիլ ընկալ ով ոք էջմիա " :

Դոցա սանմ ես երանի որք կան բազմեալ
ի ծոց քոյ յորոց յետինն է լաւ քան զիս
որ եմ ի քէն արտաքոյ ար" : թող չեցէ
ինձ բոլոր աշխեհ որ սանց քեզ զէ պիտոյ
ընկալ մայր իմ ոք էջմիածին ըզ " :

Էջմիածին յոդնե ըախտ մայր նայեաց
յորդ իս անպիտան որ կամ անկեալ յերկիք
ատար և ըսւնիմ զոք օդնական օդնա " :
գեղադեմ մի թողուր զիս կորօս
քումըդ տեսութեան ընկալ
մայր իմ էջմիածին ըզ " :

Ա"րէն գայթէալ ոո՞ ոէ ի ընդհէն նէլ շէն
հուդէ է ինդրութանշոշ (ի)

Դ բոլոր աշխարհէ ոչ գց գեղ նըման +
գեղեցիկ ազնիւ և չքնաղ խորան : վոյ
կուեցից ըզ քեղ աննըման ոք էջմիածին
աթոռ յիսու սեան :

Ախրադ որդ յորին մամբ նոր իմ յայտնե ցրո
ի յերկիք երկին խորհրդ գեամբ ցուցար զե
իջմամբն այ հրաշակերտեցրո, ոք էջմիածին

լու տոճե տաճար :

Ի մործ ընողէ հօրէն ընտրեցար : Մոյ
միտածնի նորին հործնացար : աւսոի մի տղաւ
նի և մի կատարեալ ոք էջմիածին լուսա
փոյլեցար :

Մի նորդ արե զ ակն տանս տրաբառեան +
և յառուկ պարծանք որդւ ոց արտանեան
առ որ ազնիք համայն բերանմբաց կան
ոք էջմիածին գահ ընդ հանրական :

Է ծնօղ դ թառատ ոք էջմիածին զար
թիք և հայեաց ի ծնունդ պային որիք
ի ծեռ

՚ի ձեռը նեղչաց՝ հախաղող ձաղին • և
գլուխ ՚ի կոր՝ ՚ի վիշտը մաշին :
Օրէն արգին հընոյ՝ յարեթեան տոհմին .
թշնամիք մեր արդ՝ և մեզ տիրեցին : և
՚ի ներքոյ տոհց՝ կոխտն արարին . մւրէ
ած ձեր՝ և մեզ տասացին :

Կախատինք նախատչաց՝ լզմեօք պատեցին : և լզ մբ տեղիսդ՝ դարշութ լը ցին :
մինչեւ յերբ համբերես արարմանց նոցին .
թէպէս չարիք մեր՝ դքեզ բարկուցուցին :
յիշես անկեալ գոչեմք առ մոյրդդ գը-
թած . արե՛ ՚ի խնդիր՝ քոյոց զաւակաց .
և փրկեա՛ ՚ի ձեռաց՝ անիրաւ նեղչաց :
և ՚ի յարձակմանց՝ պէս պէս թշնամեաց :

Արդի՞ առ ու ՚ի Դրէժոր Լուսաւորին կէր :

(2)

Արի՞ լուսաւորին մեր, կրնէքաւէ արդ՝
որքան ննջեցիր: կրնէքաւէ արդ՝ որքան օ-
ջարթիր զուարթուն անուն, կրնէք:
մինչեւ յերբ նընջես դու ՚ի քուն: կրնէք:
՚ի մի՛տ ած լզքո ճշգաւն, կրնէք: և

լաբ

գորեանդ վըտակաց բղիսումն՝ կրնէք :
Բիշեա զորս կրեցեր, կրնէք: վասըն մեր
ով գըթած հայր մեր: կրնէք վասըն մեր:
Ահա քոյտուն մանկունք, կրնէք: և
համայն քրտանց քոց ծնունդք, կրնէք:
Մասնեալք կան տնօրինաց, կրնէք: և ՚ի
ձեռս զանազան նեղչաց: կրնէք: և ՚ի :
Քորոց տնխընայ ձաղին, կրնէք: յուստեքէ
զօդնութիւն չունին: կրնէք: յուստեքէ :
Դիկ քոյդ մաքութ թագուհիդ: կրնէք:
և միակ լնտրեալ աղաւնիդ: կրնէք: և :
Դիբեայըրի մի նստեալ, կրնէք: զէլբինակի

ողբըս յօրինէ: կրնէ :

Ալասն իւրոյ այրութեան, կրնէ: և մանկացըն
թշնամութեան: կրնէ :

Արի արի՞ ով հայր մեր, կրնէ: մի՛ հայիր
գու ՚ի մեղս մեր: կրնէ :

Ալասըն քոց չարչարմանաց: կրնէ: յօդնութ
համ քոց զաւակաց: կրնէ :

Ողջ զի թշնամիք մեր, կրնէ: գիտացեն
թե գոյգեկէ մեր: կրնէ :

մայր, ծնո՞ւ գոլ միշտ տածօղ և լնդու
նոյ զաւակաց, ով մայր զաւա՞ս՞է
Մօրն է յատուկ առ որդեն իւր գոլ
գլթահ, որդեակք, գոլ գլ՞։ բայց թէ
որդեքն իցեն արբեալք ՚ի մեղաց, որդե
ակք ՚ի մեղաց մՏ բարձի թողի եղեալք
ապա ՚ի ծնողաց, որդեակք, ՚ի ծնո՞ւ
լնին ուզ անսուակն այն խողարած, որդե
ակք խողարած ։

Եմք յանցուոր ըստ անառակին յիրտէ ի,
ով մայր, յի՞։ բայց եմք ծնունդ քումդ
ուլյ արդանառի, ով մայր որ? մՏ և գին
արեան քումդ մաքուր փեսայի, ով մայր,
փեսայի առ որս գիտեմք և սիրու ծնողիդ

տոչորի, ով մայր տոչորի? :

Ո՛վ հոդեծին և գլթառատ ծընօղ մեր,
մայր որ, ծլ՞։ առ լնդ քեզ և զլուստ
Հորիս հայրին մեր, մայր որ հայրին մեր
մՏ ցաւակցաբար աղաչեցեք լղար մեր,
մայր որ լղար մեր ձերոց անտերունջ
զաւակացս այց առ նել, մայր որ այց ա՞։

Զեքե և ՚ի ձեռլին քոյ է կի՞ն? օրհնեա
ցուք լլ տէր ած մել: կի՞ն? ։
Սո՞ւն? ՚ի շինց աշխիս հայոց առ հայս մէր
ու իջիւծին աշիրո, և ՚ի սմանէ պատասխանիք
առ նոս: (Ե)

Դ երկ ծնողիդ մերոյ հանգչել ե՞րբ իցեւ
ով մայր ե՞րբ իցէ ։ և տեսութ քով լլ
մայիս ե՞րբ իցէ, ով մայր ե՞րբ իցէ ։ մՏ ։
դմոյցը սէրդ ՚ի գործարիւ լլ ե՞րբ իցէ,
ով մայր ե՞րբ իցէ ։ լլ ձագունըս քո ժողո
վել ե՞րբ իցէ, ով մայր ե՞րբ իցէ ։
Ս երտ իմ արդէն նոր ՚ի նորոյ մորմոքի,
որդեակք, մոր? սիրով ձագուն ցոյ իմոց
աղիքս գտարի, որդեակք ցա՞։ մՏ ։ զի
բերիրութիւն մօրն է որդւակք յիրածի,
որդեակք յիրա՞։ բայց ու գիտեմք կոմիք
փեսայիս ե՞րբ իցէ, որդեակք ։ ե՞րբ իցէ ։
Լ ակ ապօ զինչ են արդելմունք քոյդ
կամաց, ով մայր քոյդ կո՞։ որ չելաւես
զու ՚ի ինդեր քոյ մոնկանց, ով մայր քոյգ? ։
մՏ ։ զի յատկութի է ձշմարիս ծնողաց, ով
մայր.

Կոյնսէ և գու ով բաղմերախտ հովէ
մեր, և հայր, հովին մեր, արի՝ ի քնոյդ
բահէ օքքան ննջեցեր, հայր ոք, ննջե-
ծէ և լզ սասկալի չարչառանսդ՝ ի միտ
բեր, հայր ոք, ի փոտի: Նոքք ծընեալ
օրդւոցը բոցին կի եւ, հայր ոք, իննէ:
Ե՛ ողոված և բարերար փրկիչ մեր, յու,
փր՝ սոցին մաքուր պատաստանաց լուղ
լեր, յու, լը: հէս՝ ի սէր սոցա ըզ մեզ
խպառ մի՛ մերժեր, յու, մի՛: զի գու եւ
յոյս և ապահէն և արմեր, յու, և ար մերէ
կային առ աբ ահանդ բաշան է ի բարեսահէն:

(L)

Եղուոց տշխարհի՝ յատկացեալ տեղի .
վայրը անտիրին՝ վիճուկ տէրունիք քաղաքաց
համայնչի՝ գովեալ թագուհին. Եթ եւմ
քաղաքութ հնորհային:

Ա երե լի նախակոչ՝ հանուրց արարքեն .
տեղի հանգստեան անմահ արքային : վոյ
ի համայն գերս անդայիլն դովբանուեք
գեղ վերաձառին :

下
卷

՚Դ Հընու՞ն օրինաց՝ և մարդարէից ։ Դու
հանդիսարտե՞ն բոլորից հասուից ։ յորսէից
գուռ որպէս՝ Երկին աստղալից ։ Մը ԵԷՄ.
մատեան Հրաւաշալից ։

Այս ծաղկել համասփիւռ՝ ազանց ըշձալիք
՚ի հին և ՚ինորս՝ համակ ցանկալի. քանզի
՚իքէն բուրեց լլզ. կեանս՝ բուրու աշխրէի:
կըկինք երկնից որոյ՝ չէին բաւեական
նման եղեւ դու՝ յարկ և հիւրարան՝ որ
՚իքել կատարեաց՝ զգործ տնօրինութեն
որով և սլքբեաց՝ զաշխարհս ամենայն:
Օրհնեալեն քարինք և հողք և ջուրք
քոյին. յոլս շընէ ցան՝ ոոք իմյ փրկին:
ոոք եղեն շտեմարանք՝ շընորհաց նորին.

՚ի բաշխելորց հսկատով գիմին :
Կողակ լսուու գիշ հազար երանի . որք
սիրեն ըլլ քեզ ՚ի սիրտ և յոդի : և ունին
զանուն քո ծլարեալ ՚ի մըտի . ոչ ՚ի շահ
ինքեանց միան ՚ի յէ զուի :

Երկակիներհակօք յայս միտ ձայնեցար .
գեղեցիկ ևսեաւ լոյդ խորհրդաբար : Դե

ոռ այն տրտմուգէմ ցուցանիս կեդար
և քոց սիրողաց գահ լուսաղարդ եալ չ
յէրէիր անկել եւ ես՝ ի հուռուսու վայրաց
տառ համբոյր հոդւով քոց թբ ց տեղեաց
զի՝ ե քեզ դամելոց յանձառից շնորհաց
ընկուլոյց զմասն ինձնոցին փշանաց :

Ա յին պատահուած յանձն եւր ։ (Ծր)
Պ այս տառանց ես արժանի. ով դու անձն
իմ ողորմիլի զի յարագամ զքեզ տեսի,
մեռեալ ի մեղս բան է զարթեր, զարթեր.
և զգաստացիք :

Ո ւնոցնութեց հետեւ ցար, նանիր կենիս
անբանաբար. և առակին դու ոչ լուսար,

որ միշտ գոչէ՝ բան է զարթեր :

Պ ամեսոյ ի քեզ ըզ մերս անհուն, եօթնից
շարեացն դարապել տուն, և ոչ արթնու ո
այլ կատ ի քուն. աւտղ ի քնոյդ բան :

Ե կ դրոց սբց խոկ ուսել ես, և ըշաճոյց
տնբդ գիտես. ուրեմն յոյժ գանիս արժան
եու, ի յն առնելիդ բան է զարթեր, զար :

Ն ման չար, և վատ ծառային, ոչ շահեցեր

440 - 2000

Ե բան

շքանքար քոյին ։ ուրեմն ի խոչտըն ար
տաքին, և գու հանցիս բան է զարթեր՝
ի գու անձն իմ հչ զարթուրիս ։ որ յար
ի մեղս թաւալիս: թէ ի տուն թաւքչել
կամիս, լուր ի գաւալ թայ՝ բան է զարթեր՝
ի թէ ասես սյյիս մեղոյց, և ի վազին
զզչացայց: լուր առ մկնի զկարծիս ուր բա

այս ու դասցձիք՝ բան է զարթեր

Բ առեալ անձն իմ մի տակցես, թէ
մասն անձնեւեմ և լուր կենաց

Նորին բոշութ է սուրբ Հեղաշոյու ։
(Ճ.)

յաս անկայուն և սուտ աշխարհէն,
յօն փախեայց, հՏ հՏ հՏ ։ կամ հւր
մայց ես : հՏ մայն առ քեզ աղաղա
տը իմ, տէր իմ, տը փմէ առ մինչե
ւ, հՏ հՏ հՏ, կեղեքէ զկեանս իմ
երևութիւն. թակորթմս կազմէ
մս միշտ, հՏ հՏ հՏ ։ անդադար
հՏ, ինձ ու

ըստ կամացս, հՏ հՏ հՏ, իբրու տջողէ ։
հՏ, լնդ մեղերն և զլեղի ջամբէ՝ տը, ։
Սանիր և սուտի իրօք զիս պատուէ ։ և
իւրայնովքն, հՏ հՏ հՏ, սա զիս մեծարէ ։
հՏ, և նոքօք իսկ զիս խոցոտէ, տը իմ ։
Եւ իսկ օրինուկ յոգում ահսա կամք ։ յոր
իբրու թէ, հՏ հՏ հՏ, հրձունիմք եխնդամք
հՏ արդեօք յւտոյորքն զջամք ։ տը իմ ։
Եւ տը իմ յս 'ի յիս խնայեա յոյս լնդ
հՏ հՏ հՏ, չորես ազատեա ։ հՏ սու լնդ
քեզ և մոհթարեա. տը իմ, տը իմ, տը իմ,
բահականէ ։ հՏ հՏ հՏ, ոա զիս խոցոտէ ։

Կորին ոգորումն ընկա աշխարհս այս խաբօշ ։
(ԺԱ)

Քոց ձեռացդ ես հւր փախեայց,
կամ յոն ուրեք դադարեցայց ։ ով դու
աշխարհ տուն փորձութեանց, զուրկ 'ի
բնաւէ ից հանաստութեց ։ սուտ բարեկամ
ընտանի չար, աճադ զիս մինչև յերբ
խաբեա վերըստին ահսա խաբեցեր ։
Աեւ

Ակեցի զքել դու նենդեցեր , ա
տեցի զքել դու որսացեր , զինչ արարի
զջացուցեր , փութով անդէն մոռացու-
ցեր : սուտ բարե՛ :

Ի քոց բերմանց ես պատրեցայ , յայս
սրոգայթս և ըստանկայ . աւճաղինձ որ հա-
ւանեցայ , և դիտելով իսկ խթեցայ : սո՞ :

Մաշեցեր դու զեւանս իմ ընդվայր , զա-
ռոյդս արարեր ցանագար . զաղապոթիս
իմ գողացար , և արարեր պաշատնատր : սո՞ :

Երեցիթէ զըր ցուցանես , զի զթակրթութ-
քուրվ ծածկես . զըր սիրեսդ 'ի դուր-
արկանես , և ըզկնի ծափս հորկինես : "սո՞ :

Յօւէ յորմէ ըլքեղ ծանեայ , գլոտի ըլք-
քեղ միշտ խտրեցայ . զի՞նչ օգուտ որ մինչ
ծերացայ տպա յետոյ լաւ իմոցայ : սուտ՞ :

Նոյն ես դու միշտ այժմ և յապայ , յիմար
է որ քեղ հաւատայ . յորոց մին եմ ես 'ի
ներկոյ , որ հաւատում գեռ քեղահան : սո՞ :

Եթէ ծագէիս իրքե զայդէ , և գեղեղիս
նըման վարդի , սակայն փուշես դու թու-

նալի

նալի , նալախ քոյ հոտոյդ՝ գարշելի : սո՞ւ
իւ ես տացից պատասխանի , ինձ աշխարհ
հիսնախատողի . ես եմ աշխարհ աշխարելի
և տուն փորձութեց հաւատոի : դու ես
յիմար և խելագար , աւաղ որ գիտելով
իսպարիս . վերստին ահա խարեցար :

Սուրէն հասաւանք առ Ալի վուշառություն
երկին հոյոց և սրբոյ Ամեռուց : 'ի անշնչ
Ունանչն մերում : (ԺԲ)

Ա'կ թարերար և մարդասէր տը իմ ան
պետական . փրկիչ յա քաղցրիկ անուն
աղքանը ըառատ բարութե . արդ ոչ է ժամ
արգարութե այլ մանաւանդ գլխութե .
թէպէտ մեղաք և զտըրգ մեր բարկացու-
ցաք . մի թարուք տը ըլզեղ իսպառ քան
զի քոյեմք արարած . վուզի միշտ անոխա-
կուլ ան պարծիս և գրթած :

Եկանվարիդ ոչ անսացեալ ըստ կամաց
մերոց ընթացուք . Տողմոյ չարին պատահե-
ցեալ յորմէ կարի գանեցաք . Տետևադէս
'ի զանա

ի զանազան թշում սոռութիս սահեցորք քանզի մեղաք և գորըլք մեր վշտացուցաք
մի՛ թողւը որը լը՝ ":

Տարձան ՚ի մէնչ հովիճք արթունք և իրաւունք մերժեցան ։ արք իմաստունք և ուսուցիչք յաղքէս մերմէ սպառեցան ։ ածապաշտ իշխանքն մեր ահա խապառ վերջացան ։ քանզի մեղաք և ըզ որըլք մեր"։ Ուռդ ըզ գեցան երկինք երկնիւք վասն մերոյ կրստեան ։ որոց և երկիր ձայնակցել զթշուառութիսն մեր ողբան ։ զի գինք աբեան ստեղծողեղ յանօրինաց վասնեցան ։

Քանզի մեղաք և զոտերըլք մեր բար"։

Դակ լուսածին և գերազարդ մայր մեր ահա մերկացեալ ։ իբր ըզ պոռնիկ կին մի անոնք ՚ի յայլաղքեաց ջօշափել ։ մաքուր անօթք և զարդք սորին ՚ի հրապարակս զանառեալ ։ քանզի մեղաք և ըզ"։

Մանկունք սորին և պաշտօնեալք ՚ի թշը նամեաց գերեցն ։ որդիք սորին շընորհանինք ՚ի ձեռսանեղաց մատնեցն ։ մինդա մայն

մայն հօտ քո փոքրիկ կոյ ՚ի յետին դառնութեան ։ քանզի մեղաք և ըզ"։ Եկեղեցիք երկխամանք խաւարեցեալք ՚ի լուսոյ ։ իբր ըզ փարախն եղեալ կոխան յոտից անսրց ներբոյ ։ յորոց ծաղեցել առակին տեղիք տէրունը քոյ ։ քանզի"։ Օրէնք և կորք և հոգաբարձք մերյա անբին հաւատոյ ։ կահք որբաշանք և սըրբունիք անհառելոյդ խորհրդոյ ։ ահա ՚ի ձեռսանհաւատոյց յորս հայհոյի անունքոյ քանզի մեղաք և զոտերըլք մեր բար"։

Ամոն այրուոյ սդաղգեցի քօզաներձեալ լոյ անյոյօ ։ հարսնդ մոնքուր զոր սիրեցել յատուկ սիրով տէր յա ։ զի մերկացեալ ՚ի փեսայէ գնակ զորդիս իւր կորոյս քան ՚ի յիշեալ զմայք քո անբին յորմէ առ մարդ ծնար ։ նուև զիսուչ քո կենարար յորոյ վերայ խաւեցար ։ ոչ սովորեն զոյն ամ վո մեր յանձնդ ընկալար ։ թէոյէտ մեր Եթէ քննես ըզ ործս մեր և իրաւամբ գատեցես ։ ի կարէ կեալ առաջե քոյ" ։

ի պոնդործըս տե սանե ու և մոնաւէնդ ի հւը
եւ կելթէ ողորման ած ես օ թէպէտ մեզաք
և զորը մեր բարկցուցաք մի թօղու՞ր:

Ա սիւ ասացիւ լուսաւու հաջապէտու ի դիւ
ի գուշչինը ընկըշու ի յավշնուսու կուսու ի
բաշուտ դասու չէշու և ի հոգու հողու անգոհան:

(Ժ Թ) .

Ե քեզ կորդամ ովարարիչ բոլըրից ած
բոլըրից ։ նախախնամօղ և կեցուցիչ
ամենից ած ամենից ։ հիւ համապատասխան
արդարապէս համայնից ած ։ համայնից
ամենատես և քընընիչ բընաէից ած բը
նամից:

Ա կղմնառիս և մեղնակ պետութեանց
ած պե ։ կարդ աւորօղ և զարդարիչ
տէրուեց ած տէ ։ հիւ լստ նրժանեց
իւրաքանչերց ընկալմանց ած ընկալ ։
ամենառատ պարզ եւատու անհախանձ ։

ած անհախանձ ։

Դ ակեածառայս քոյ յետին և անարթան
տէր

տէր իման՞ որ լստ հոգւ ոյ և լստ մայր
մայ անսլիտան տէր իմ ան ։ հիւ զոր
կացուցեր տնտես քումըդ ոյց տան տէր
իմ սթյ տան և հովանապէտ քումըդ հօտի

բանական տէր իմ բանա՞:

Մ ընամ արդէն ի մէջ մեծի վարանման
տէր իմ վա՞ զե ես տկար հօտս արտուղի
ընթանան տէր իմ ըն ։ հիւ թշնամիք
շատու և ոչ ոքէ ոգնական տէր իմ օգ ։
ուստի մընամ յատուկ քումըդ օդնուե տէր իմ օդնութեան :

Ե տուր իւրձոյս ըզնաէ լս զայս ի վարել ։
տէր իմ ի վա՞ և ոչ սաստես ալեաց
ծովու ի լընել տէր իմ ի լը ։ հիւ
ահա ջանան զիս ընդ նաև իս կլանել տէր
իմ կլա ։ ուստի առ քեզ աղաղակեմ
այց առնել տէր իմ այց առնել ։
յ Օ սարաց և յընտանեաց իսկ մակէր
տէր իմ միա ։ ի յայլայնոց և յիմայնոց
նընապէտ տէր իմ նոյն ։ հիւ յամանց
յայտնի և ի յոգունց ծածկապէս տէր
իմ

Հմծան", պէսպս կերպիւճ նետահարիմյա
րապէս, տը իմ, յարապէս:
Դուման ինզմալոյ հիւանդի տագնապիմ,
տը իմ, տագ", և 'ի մահճի անկել միայն
տատանիմ, տէր իմ, տա": հհ. յուստեքէ
զոք միիթարիէ ոչ ունիմ, տէր իմ, ոչ".
ուստի յատուկ լսփոխման քոյ կարօտիմ,
տէր իմ, կարօտիմ:

Եղելիե կեանքն որ 'ի քէն հեռիէ, տէր
իմ, հե". այսէ մեծ ցան որ հանաղազ
զիս մաշէ, տը իմ, զիս": հհ. վոյ այսորիկ
առողիմ միշտ՝ երբ եցէ, տը իմ, երբ եցէ,
'ի քեղ հանդչիւ և վերծանիլ յայցանէ,
տէր իմ, յայցանէ:

Ե' ճշմարիտ և անխարդախ սիրելի. տը
իմ, սիրե". որ ո՛չ խաբես և ո՛չ խաբիս
յիրածի, տը իմ, յի": հհ. որ յամ ուրեք
զինիս պիտոնի, տէր իմ, պի". ձայն աղէտիս
քեղ լինեցի լսելի, տէր իմ, լսելի:
Նորին քաշլերունէ և յառաջրունէ յանուառ
քեղ լինեցի լսելի, տէր իմ, լսելի:

Ա՛

(Ճ Դ)

Ա' լ պանդուխտ այօ դու, սիրելի ո՛հ.
աւաղ, աւաղ. լնդէօ այդպէս վարանե
ցեալ տրտում շրջիս աւաղ. և միշտ 'ի
յոդոց հանելով մորմոքիս: և միշտ 'ի յո":
Ա' լ մենացեալ դու, ցանալի ո՛հ. աւաղ,
աւաղ. վո էօ այդքան հառաջնօք ողբատ
յանէժ աւաղ. և լզ տեսողաց աղիսըն
տոչորես: և լզ տեսողաց":
Ա' հ, մի' թէ բնաւ դու չես լունեալ,
կամ լնթերցեալ զառլս նախնեալ. լն
թէրց և տես զանցլս նոցին, զտեառնէ
գոհացիր:

Զ ի որքան կեաս դու յաշխարհի ո՛հ. աւ
աղ աւաղ. ոչ կարես կեալ առանց փորձի.
ապա լնդէօ այդպս լնդ մարմոյդ 'ի զուր,
և զնոդիդ քո մաշես:

(Յ ՊՐԵՐԱԿԻ)

Ա շնարհսէ ծով միշտ ալէկոծ, տուն
փորձանաց և դուն ցանոց. կարծես դու
մընալ 'ի սմա անալէկոն:

Ա՛

Արի Խղճուկ արիացիք, զանօդուտ խոկ
մունսդ ՚ի բաց գիր . յուսա՞ ՚ի տէք և
՚ի նա ապահնիք :

Զի նաէ գեղ համայն ցաւոց, և ըսփու
փեւ վշտացելոց . նաէ միայն և ոչ ոք,
լաւ իմացիք :

(Բարձր)

Բաէտկանէ այդքան կոծես, և զիբրտ
սիրելեաց քոց արթե . որքան ցաւիս և
մաշխ, զնաս տաս քեզ :

Զի վայելէ քեզպիսեաց, ՚ի գլտանել
պելը իրաց . և թէ ինքն ոչ բաւիցէ,
թողուլ յած :

Կ, սի՞ն՝ ՚ի գիշաց դիտուից ոք Ալեռոյն և
ավելացն սոցապիսեաց շնորհակալութէ առ Ալծ :

(Ճեր)

Քոց բարեացը լետալ յագեցք .
ած, յագեց յաք . Տարկանորսք և կարելեօք
քերկից ցաք, ած, բերկ' : հիք . արդ օրէ
նեսցուք ըզ քեղ' ինոր յեղանոկ՝ ած, յե՞ :
քանզի զոչ ինչ ունիմք տալ քեղ փոխանկ
ած փոխանակ:

Սիրա

Արագումար և հոմախումբ միաբան
ած, միա՞ . բարձրացու սցուք զանուն քո,
ոբ յանիտեան, ած, յա՞ : հիք . զի միշտ
լընուս ըզ պէտը մեր անխափան, ած ան՞ :
և առաջել տածես ըզ մեղքան զարժանն,
ած, քան զարժանն :

՚Ի գերկը մօր մերոյ բազմեալ հեշտա
նամք, ած, հեշ՝ . և շնորհատու կաթամբ
տորին զարդանամբ, ած, զար՞ : հիք . ՚ի
բընաւից հոգոց աղաս և փարթամբ,
ած, և փոր՞ : ՚ի հասարակս յատօնկ փառօք
ճոխանամբ, ած, ճոխանսմբ :

Մշտամիտ և յանցանոր ծառայք քոյ
ած, ծա՞ . որք չեմք արժան իոկ փշօնաց
մեղանոյ, ած սէ՞ : հիք . և ոչ ծայրիւ մասոին
ջըռոյ ներելը, ած, նե՞ . առատապէս
միշտ վայելեմք զբարիս քո, ած, զբա՞ :
Երանի թէ երբեմն ՚ի փոտ անէաք, ած,
ածէ . և զշտիլս մեր ճանաչելով խոկայաք,
ած, խո՞ : հիք . թէ զուրո՞ց քըսանց մերոց
փոխանակ, ած, ին՞ . կամ թէ որդց ար
դեսնց

(Ճ Զ)

Հաստուցումն իմոց չարեաց . ղորս եզ
կելի անձն իմ գործեաց . տըն իմ արդար
զիս քեզ մատնեաց . ահեղ ծով . ես պան
դուխտեմ գքերէզ աղաշեմ ինձ ողորմեան .
Սուտ կենցաղոյս ես խաբեցայ . եկել
'ի ձեռլս քոյ անկայ . յայս միանգամմա սր
խալեցայ . ահեղ ծով . ես պանդուն " :
'Ի գումանէ գքանագին , ոսկերքոս ող
ը մոմ հալին . և զգայութը լսափինին ա" :
Մի՞ թէ զած ոչ հանաչես . թէպէտ
զաշխալըս պատեալես . բայց նա յոչ
էից արար զքեզ . ահեղ ծով ես պան " :
Է՞ր վոյ այդքան դու կատաղիս , մի՞ թէ
և զիս կլանել կամիս . ինեւ եւս դու ոչ

յագիս . ահեղ ծով " :

Ո՞վ ծով զարարիչ քոյ յելեա , զի արարած
ես դունորա . ես քոստեղծողին եմ ծա
ռայ . ահեղ ծով " :

Նոման յօննու զիս արտ . հան 'ի փորոյդ . և
աղատեա , թէպտ ես չեմ նըմաննըման . ա" :

Եքել

Յօ

դետոց լզ վարձս լնկալաք , ած , լնկա " :
Օ՛Տ թէ որքան աղնիւ անձինք յաշխար
չի , ած , յոշ " . և քան լզ մեզ բազմա
պատիկ յարդելի , ած , յար " : հհ . զուրկ
յամենից հարկանորաց խղճալի , ած , խղ " :
պէսկս ցաւողք և հեծութք վարնին ած " :
'Սակ որքանք գոն 'ի բանափ կաշկան
դեալք , ած , կաշ " . 'ի գանս և 'ի պէսկս
տանքանս մատնեցեալք , ած , մատ " : հհ .
'ի պարուտտեարց և յիշխողաց ձնշեցետլք
ած , ձնշ " . 'ի բընահից յուսսոյ լողաց
զըկեցեալք , ած , զրկեցեալք :

Ե՛հարկ ուրեմն 'ի վերսոյ մեր մեծապէս ,
ած , մեծաղս . փառաւաճորել լզք բարերարդ
յարանդս , ած , յուրապէս : հհ . որք և իւրնդ
ըւմք 'ի ներել մեղ հայրապէս , ած , հայրա
պէս , և այց առնել սզգիս մերոյ յատկա
պէս , ած , յատկապէս :

Կ սրբ աստյալաւառ ծոշիրրել 'ի ժամ ալին
ժութինա :

Եհա

սրդ և լզ մեղու ըախա
 շնորհիւ ու չնեալ յարութե
 ընդ որս և մեք փսուածո
 գ քո յարութիւնդ անձառե
 Ք անզի ահա փոքրիկ հստ
 գոր լսուսցար արեամբըդ
 ող լզ հստ առունց հօպն
 'ի դաշանաց միշտ դեշա
 և յուստեքէ անօդնա
 միայն 'ի քեզ ապահնի
 տրի տը մեր և օդնեա
 շնորհիւ խսչիդ անյաղթե
 Հ արսնդ մաքուը և մայրը
 առ որ յստուկ սիրով ի
 որպէս ոյցի մենացեալ
 ձեռն ի ծնօաի նստեալ ող
 քանզի մանկամբք իւրովք
 'ի մէջ ալեաց տատանեալ
 տրի տը մեր և այց առ
 'ի սէր հարսինդ անարա
 Հոդիդ ած աղբիւը շնոր

ցն ։
 քո ։
 լեմք ։
 լի ։
 քո ։
 լի ։
 տի ։
 կոն ։
 նի ։
 մեղ ։
 լի ։
 մեր ։
 ջեր ։
 կայ ։
 բայ ։
 ահա ։
 կայ ։
 բա ։
 տի ։
 հաց ։
 ռուա

առատաբաշխ և միշտ գը
 ըզմայրըս մեր պայծառաւ
 զմանկունս սորին քե զօրա
 ըզ հայրապետըս մեր կե
 և 'ի շնորհըս քո փայլե
 'ի փառըս ոք երրորդու
 այժմ և յապոյ և յաճի
 թեանդ ։
 տեան ։

Յետ չետրման նաշնանցո՞ մի սին 'ի դպրացն
 յառաջ հայտելելեւ սոսացէ շաշնես շայ ։

ՏԵՇ մեր և փեկե ՅԱ Ք ո՞ր յատուկ
 սիրով իչեր յերկնեց 'ի ուղիս յայս ։ և
 ընտրեցեր զսա լինիլմայը եկեղեցեաց և
 շտեմարան շնորհաց ածայնոյ ։ ինսյես
 'ի սա և 'ի մանկունս սորին ։ և ովահեա
 միշտ հաստատուն 'ի փառս ամեանսարբոյ
 Երրորդութեանդ յաճիտեանս յաճիաե
 նից ։ (յաճէն,) Ամէն ։

Qան ի բարեկան խաղ ըստ աղջ ապէ լիւ և լ' է
վերը քայէ Ա մէ :

U.S.

四

2 SF U

3

Հ Հ
օղն ՚ի սմա դ խաչեկ ճառուց
ն նոր չուղյութ թարլեզեցի ։

3

Ա Յ Ե Ռ Ա Ծ Հ Ա յ Ր Ո Ւ Մ Ա Ր Ա Յ Ա Ր Ա Յ Ա Ր
 ո ր ա պ ա ւ է ն դ ե ս ի ն դ է լ բ ա ն ծ ա ռ ա յ է ց ա ն ո գ ն ո ւ թ ի ս ն ծ ա ռ ա յ է ց
 ա ն ո գ ն ո ւ թ ի ս ն ա յ գ ի ս Հ Ա յ Ր

Առ սղորմետ և առ սղորդ

Վենորդաւթ	ույլ խա	չեղ
և անարտ սբե ծնո		զեղ
յիշեամ զմեցու մն արեան փրկ.		չեղ
Ել՝ ի խնդիր փոքրու հօ		տեղ

ՄԵՐ ԱԴՐԵՍԻ ՎՐԱ

Զի գիտացնք մեք հաճատ տեսաւ •
 որ չափ մեղաց մերոց լը ցաւ •
 ուստի մը ըլդ մէր բարկու ցաւ •
 առ ՚Ե խթատել զմեզ զար թեսաւ ։
 մը բողոքմաս տէսո՞՞յ

Արդ անհանիմք սռացեն
գոչեմք մեզայ տերդ մե
գարն իմենջ զցուում
վա անսպառ գթութեն
տէր ողորմեա տէր ողորմեա տէր

Հանտեղ համարագրոց է է ի ալ բայց ուստի, զու-
յանեն շեշտակու պաշեց ու պարագանեց :

- (Ա) Կարմիր և սպիտակ : Ղաղաքաւեւ :
- (Բ) Մառախլօրէն շատը չանակի :
- (Գ) Անմենայն լեզուն երանեալ :
- (Դ) Զես քոյ սիրոյն : պաղտասարիէ :
- (Ե) Դրձել կարմիր և սպիտակ :
- (Զ) 'Ի յելս արեու արե :
- (Է) 'Ի քոյդ սիրոյ յագել երբեք :
- (Ը) Դարձեալ Կարմիր և սպիտակ :
- (Խ) 'Ղ եկ հաւատոյ մայր': և է Ղա' :
- (Դ) Ափիոր ոսկեղէն լի մանանա "
- (ՖԱ) Լսել պիտոյ է :
- (ՖԲ) Անձն իմ առ քեզ աղաղա "
- (ՖԴ) Դարձեալ 'Ի քոյդ սիրոյ :
- (ՖԴ) Ա'լ զարեկ պիւլպիւլ :
- (ՖԵ) Դարձեալ 'Ի քոյդ սիրոյ :
- (ՖՁ) 'Նոր գոյն է լսել պիտոյ է :

ԱՅԼ

Ա յլ ևս տաղք զանազանք նորոդ դահլ.
Ընդ սմին տպեցաք 'ի հոդ և որ զատանս
մերազնեաց ու սու մնասէը մանկանց :

Տաշ զբերգուան : 'ի ու յայ Աղամայ ասացիւալ
առ Տէրն բարերոր :

Պայծառ արփեցյդ 'ի պատկեր հողս՝
լստեղ զայ ո՛հ լստեղ'. աւաղ յուղվանմեղծ
չնովլ օծին 'առ եղծյ. առ եղծյ. առ եղծյ:
ընկղմն ցեալ 'ի խորս մեղաց և հեղձայ
ո՛հ և հեղձայ աւաղ. ես զի մեռայ' գու խը
նայեա 'յիմ հոգիս. զիմ հոգիս. զիմ հոգիս
իշա կողիս՝ քան ստեղծողիս՝ անսացայ
ո՛հ անսացայ, աւաղ. պատղոյն մահու արգե-
լեցել ցանկացայ. ցանկացայ. ցանկացայ:
որով ըզ փառս իմ լուսեղէնս՝ մերկացայ
ո՛հ մերկացայ աւաղ. ես իս մեռայ, գու
ազւտեա' զիմ որդիս. զիմ որդիս. զիմ որդիս:
Տարագը լուլ յագին դըխտէն 'Տերքեցին
ո՛հ հերքեցին աւաղ, օճն և նա 'ի իշնաց
ծառոյն

Ժառացոյն՝ զըկեցին • զըկեցին • զըկեցին ։ Ի՞ն
փըշտքեր գառանադոյն կենցաղու ընկեցին
ո՞չ ընկեցին աճաղը Ես խօ մեռայ, գու՞՛:
Պամից ծննդոցու, Եղէ մոհօձան Ես պատ-
ճառ ո՞չ Ես պատճռու աճաղը ։ Ո՞վ արացէ,
ստահից ցանցոյն իմայս ծար, իմայս ծար, իմ՞՛:
բայց թէ բանդ հօր մարդեղութ քո
անձառ ո՞չ քո անձառ աճաղը ։ Ես խօ մե՞՛:
Ո՞վ աղջախի զե ևզ պատիճառ չիմացայ ո՞չ
իմացայ աճաղը ։ ՚ի ծայրադոյն վառո-
գործը ո՞չ դիմացայ ։ դիմացայ ։ դիմացայ ։
մոլիք ըդձիւս յանքանից ՚ի կարդ գարձաց
մէ ի կորդ գարձայ, աճաղը ։ Ես խօ մե՞՛:
Սերդ քոյին արարչական գատ արո՞ւ ո՞չ
դատ արտ աճաղը ։ զոխեր իմ ոսուխն պատ-
ժեսոյ զոտ արտ զատ արտ զա՞՛: յոզել
ըզեանդ բուժել ևզ վէրս իմ շուտ արտ
ո՞չ շուտ արտ աճաղը ։ Ես խօ մե՞՛:

116

πραγμάτων οιστηρωνικών όπου δέ τοι περιφέρεται στην αρχή της παραγωγής της και στην απόδοσή της στην αγορά.

Ա Ավելանիւն շեքանդիսն այսոնչ :

ռատու սկըսի երեւեցար ող այդ լուսոյ
զթակարմ չարին մեզ յայտնեցե՞ յոյժ
արագ յոյժ արագ յոյժ : փշել ուսիւք
առնել կոխան և անարդ լնդ իւր ուսւըն
արարչեց մատուցանել ձայնիւն զւըդ :

14. *Ute*

Արք և իբրև ամպ ցողալի գերայարդ
պատունով գովիճակը՝ ի քէն հանդոյն լու
սոյդ՝ լեալք՝ ի կարդ՝ լեալք՝ ի կարդ. լե՞;
և անց բանիւ մատուցողաց պատարագ
քեզտէր. գիցես՝ ի գլուխ ըստ քս խոստ
ման պայծառ թագ՝ պայծառ թագ. պա՞;
Ի իւսնէ լըդ թիւ քո երջանկաց գասեցն
փառաք հջօրեդ գէմ խաչագեցիդ՝ քաղց
քացն. քա՞; զօրհնեալդ բարբառ համեղ
ձայնիւ լսեցն յայնժամ և ՚ի սեղան ՚ի
տան հօր քոյ բազմեցն բազ՞;

Կա մինչ քանզի էր ՚ի մարմին հետևէր հա
րանց և ըստ նոցա զօրհանտարազ՝ մեռանէր
մե՞. լնդ անմարմին բելիարայ մարտընչէր
մըրցօք. և զնորին զպիղծ ժանին քնարակ՝
ի որտակէր. խորտա՞;

Արթուն անուն քո քաջ ծառցն հրաշալի
գործով ուղեղ վարուք էր տեսողաց՝ հայելք
հայե՞. ըդ զէն փըրկչիդ ունէր բարձեալ
ազդերի սիրով յաղթէր անյայտ չա
ըին՝ մարտողի. մար՞;

Ա

Կըման սրբոց որք նստէին քոյով մարդ
կուսիւ, տասանց ընտրեալ առաքելց՝ և
չիմայիք. և հի՞. և ըստ նոցա ՚ի բաժա
կէն նա եարբ հոգւով, այնու յինքեան
հանդոյց լըդ քեզ հանդերձ հարբ. հան՞;
Որև գործեաց յայդում բանիդ վարձա
տըեա՞ փրկիս, յաջորդաբար աիրէց շերմիդ՝
քել յարգեա՞. քել յար՞. որով և կեանքդ
ողորմելով երեւեա՞ փաւթով, և լնդ սբց
գասաւորեալ պատկեա. պսակեա՞ պսս՞;
Ի իւսագեղ թագ ազգիս մես յարումեան
յետնումն ՚ի քէն տունաէ այս մեծ պար
գևս՝ լըջական. ըդձա՞. որով պարճեալ
՚ի մէջ ազսնց այլական սեռից, յոյժ պէր
ճութէ կայսք սրտիւ բախական. բախա՞;
Կատել լացցուք յետնեալ որդեքս նոյն
վէհին մեծի, հեղով յաշաց զյորդ արտա
սուս՝ ՚ի գետին. ՚ի գե՞՝ քանզի շեցան
վառեալ ճրադն՝ ՚ի լուսոյն՝ իսպառ, ըդ.
մեզ եթող իսաւարապատ իւր՝ սըգովն սը՞ն
իւն յետ ողբով հառաւչելոյ Աւարտման

Ա

մԵՐԴ , նԵցուԿ շաՀՂԵ յԵցման առցուք
զԳունազան . գա՞ . այնու էիդ անվերջ
լիցուք փառաբան աստէն . քեզ և հօր քոյ
և սթ հոգւոյդ յահիտեան . յահիտեան .

յահիտեան :

Ա դշանք յահիտեան էլույ աղլիրմանք առ ՏՇՇ
է գրուէլ շունչուուէլուն :

Ո վ արբել 'ի քուն մահուն թրմիրեցոյ *
զահանդ փըրլէնդ յօժարու ք մոռացոյ :
յախորից գերել օձին ըզ հետ ընթացոյ .
զհ շըզթացուք նորին կամնէ կապեցոյ :
Ա եկուզար տոր . 'ի նրին չմաննէ զիս զարթու .
ըդ կոմո քո մառացողիս միշտ ծա . նու :
իստոր շահզօք մուրթեցոյ : եկ գար ծու .
և խնամուք էիդ պահեալ տմրա ցն :
Բ աղմի եւեր . 'ի խոչ քո մբ իբր . 'ի գահ .
Ա ւ զեր զարիւնդ մեռու ցունել զիմ լզ մահ :
կ իստար մեղոց հայունեցեր ուզ ըզ ջահ .
զիտոցես ինձ զշահեղդ լուսոյ միշտ լըուն :

ԵՇ

Եղէ խաղան արօր կաղմաւլ զիս հերկետո
յին զարմատ մողախոտից ըզ քա կեա :
զանձրե կենաց ցողել ամսկոյդ հրամայեա :
բերել ոյցուք զարդ իւն բրոդիդ պիտ բատեա :
Բարօւնի նը արթուն սցոք պահապան :
եմուտ յայդիս փայրենի կինձուն ան բան :
սրեալ ժամենոք քանցեց զոտուն ս հմցն :
արար զորթ իմ մերկ ի ոլորդոյդ տնկահան :
Գ արունն էաս դալմուհառուք պարտիլպին :
Եկ 'ի փայր քո որում սպասես արգեան :
զի է եղեալ խըրամացանդ և կո խան :
յերթ և յեկաց բընակողաց 'ի դարսն :
Ա բարդն չոր որջեալ արար միշտ տեղե :
վըսն կոնդնեաց դադար իւ ըայն բանակի :
փութայ ահա առնել խոպառ ամա յի :
յի պարծեսցի յահուրն ահեղ ատե նի :
Ա օղեալ յայրի դիւն ըզ հետ բնակիս :
զազբացուցիս դործովիք նորին ըզ մայիս :
ավ գու անձն իմ յայդ մինչև յերբ պիրիս :
զի լցուն թիւն կենացդ ահա մեռա նիս :
Դ սէր քոյին առ բեղեկէլ սյն բարի :

ՊԸ

զոր 'ի տիպ իւ-ը կազմեաց սիրով յոյժ կարի :
երբեւ ը զնեատ եդաէ յաղեղն լա ըի .
խոցեալ մեռոյց ըզքոյն բընիկ թշնամի :
Սիրեւ փայխն զած ուսոյց աշխար հի .
ատեւ լ զանձն լինիլ առ որ կենդա նի :
արժանանալ եկոյք ասելոյն ճայ նի .
և հանգիլով մըշտակայն պլսա կի :

Ըարական դձ:

Որ մահուամբ մարմոյ քո մեռուցեր ըզ
մեզ : և յարութիք քո յարուցեր 'ի մեզ
զարդարութի : առեւ զօրութի հոգւոյք
կամաց հնաղանդեւ ըզկամս մարմոյս խը
նոյեա' 'ի մեզ ուեւ ողորմութեամբ :

Տաղ բարեկանդանէ :

Բարեթանե մք միաբան եցուք 'ի յօտին .
պարեսցուք երկիւղեւ բոլորակեր տին :
զի արար նա զմել ստեղծուածոց յետին .
զորմէ գոհանալով կացցուք միշտ սի ըով :
և պատուիրան նորա 'ի միտ պահեւ լով .
Աբարչագործն ած յոյժ սիրով պատուեց :
ըզնախնին մեր **Ա**դամը մեռակերտեց .
'ի

'ի դրախտի անդեւ դեւ կառաօք զարդուեց
զորմէ գոհանալով կացցուք յոյժ սի' :
Ռամեալ այսօր լըմեզ աստ միաբանեաց .
վայեւեւ զբարիս զոր ինքն հաստատեաց :
ունիւ զերկիւ զն 'ի միտ զոր մեզ աւճանդեց .
զորմէ գոհանալով կացցուք յոյժ սի' :
Երկակի ամբութ զադամ պարս պեաց .
գործեւ լիսկ և պահել նմա կանո նեաց :
ընդ ուտեւ ի ծառոյն մահուէ մեր զբանեց .
զոր միշտ աւճաղեւով կացցուք սի' սի' :
Կոչնատէն երկնաշնոր տունող պարդ կիս .
պատրաստեաց վոն մեր զբարւմ բարիս :
լցուցանեւ նորօք զմարմոյս կարիս . զոր' :
Երկեւ ըուն 'ի ին դիր առ ադամ ճայ կ եց .
սննդի հարց հարցմանբ լըմեզայն խն դենց :
յորմէ պատճառ լունեալ անտի արտաքսուեց .
զոր միշտ աւճաղելով կացցուք սի' սի' :
Դատաւանդն անաշառ 'ի սիրոյ յաղթեւ .
թողեւով զչարիս կրկին գթա ցեալ :
'ի յերկնից խոնդչ լառ ադամեւ կեւ զոր' :
Ապաքէն զուն ընդունացն լցնծասցուք սըրտիւ .
զէ

զերախակի փրկողին պատմեցուք բանիւ չ
 նոր օրհնուիք նմա և րդես յւլք ձյնիւ զոր.
 Աենդ ող չոր գշնին յիղթել փութ ոցւք.
 գործելով զբարիս կրկին քաջաս ցուք.
 յաճիռեան արարչին փառաբան լիցուք.
 որոյ օրհնեալ ձայնին զի արժանաս ցուք.
 և ՚ի յոր քնյունն պատին ցուք.
 Դ միասին ժամաւս ը զ հոյր օրհնեցուք.
 յորմէ բղիւտալ հոդին փառաւորեցուք.
 և ծոցանին որդւոյ երկըրովադեսցուք.
 զրոյ և միշտ օրհնելով կացցուք սիրով.
 այժմ և յաճիռեան փառաւուորես ցուք.
 Ե՛յետին որ երդեաց զայս երդ հոդելի.
 ասել միշտ քաղցուք դունոյ պարելի.
 նայն է իցա կերտողին ման հանել լի.
 ոք օրտիւ և փարուք լինի փարել լի.
 և յօդելի դրւին անմնջատել լի.
Յիշեսջեք ՚ի Ք Շ զհաստատողն տպրնիս,
Հիրազեցի Տ Շ Յ արաթիւն Շ մաւոնեն
 իւ զհոդացողն ծախուց տէ որակիս ըզ
 Տ է Շ Մ արտիրս Դ աւթեն Ա սրանուէ է
 Ք ահանայն նոր ջուղայու Հ արագեցի

